

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. július-augusztus

XV/7-8. szám

A nyár sokunknak jelentheti a testi-lelki pihenést, töltekezést. Nagyon hasznos és fontos, hogy Isten-kapcsolatunkat is ápoljuk, amikor kicsit több szabadidőnk adatik. Ezt érdemes tudatosítani magunkban, mieinkben, és cselekedni ezen cél érdekében.

Templomunkban szerveződött egy nyári lelkigyakorlat, hittantábort is tartottunk gyermekeinknek, augusztusi imaóráinkon pedig a pihenésről gondolkodtunk. Közösségi lehetőségeken túl egyénileg is, bizonyára többen, hasznosan és lélekben is aktívan készültek fel az előttünk álló nehezebb időszakra...

Érdemes komolyan venni Mesterünk hívását: „*Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek, én felüdítlek titeket!*” Ny. L.

Beszámoló a Szent Anna Plébániatemplomban (Kerektemplom) tartott Mijo Barada lelkigyakorlatról

A Kerektemplomban, Esztergomban, a háromnapos, péntektől vasárnapig tartott (július 8-10.) Mijo Barada lelkigyakorlaton közel 170-en vettek részt. Nemcsak Esztergomból és a környékbeli településekről érkeztek hívek, hanem az ország minden részéből, sőt a határokon túlról is: Miskolcra, Vácról, Szegedről, Budapestről, Sopronból, Szlovákiából, Bécsből...

Mijo Barada - horvátországi katolikus családapa és agrármérnök - az Ágoston-rend harmadrendi tagjaként 1983 óta vezet imacsoportokat és szemináriumokat a világban, a lelki megújulás témájában, számos pappal együttműködve.

Esztergomban az „Ima az éleletszakaszokért” témában tartotta a lelkigyakorlatot, ahova Laczkó István atyával és Maja Milodano tolmáccsal érkezett.

A lelkigyakorlat napirendje feszített volt. A három nap alatt a dicsőítés a kesztölci Héjja György csapatának vezetésével folyt. Délelőtt Mijo előadásait hallgattuk, ebédszünetet követően pedig szentségimádáson vettünk részt rózsafüzér elmélkedésekkel, miközben szentgyónáshoz járulhattak a hívek. Péntek és szombat este a misét követően a papok és Mijo imádkoztak a résztvevőkért a kihelyezett Oltáriszentség jelenlétében.

Mijo kendőzetlen őszinteséggel, nyíltan beszélt a gonosz jelenlétéről a világban. Ma a gonosz legnagyobb eredménye, hogy elhitheti magáról, hogy nem létezik, közben meg folyamatosan harcol a lelkek kárhözátért. Így kerül az ember a bűn és a bűn következményeinek hatása alá. Az ima erejét saját életpérfaragatain keresztül mutatta be úgy, mint a gonosszal való közelharcot.

Az életünkben jelentkező problémák gyökerei családfánkban, saját életpérfaragatainkban vagy a területeinken keresendő, ahol élünk. A jelentkező problémák a bűnök következményei, melyeket saját magunk vagy elődeink követtek vagy szenvedtek el, vagy a területeinkhez köthetőek.

Ez a lelkigyakorlat az ember életpérfaragataiban elkövetett, elszünetelt bűnök, vagy azok következményeként szerzett sebek gyógyításáról szól.

Mijo elsőnek **tökéletes bűnbánatra** hívott. A péntekre és szombatra tervezett gyóntatás még vasárnap is folytatódott. Volt olyan nap, hogy a templomban négy pap, a templom előtt és a téren pedig hárman gyóntattak egyszerre.

A gyónásra várakozók száma pedig csak növekedett. Voltak, akik a lelkigyakorlat kapcsán háromszor is meggyóntak.

Hálásan köszönjük a gyóntató atyák szolgálatát ezekben a napokban: Laczkó István atyának, Szabó Andor atyának, Hetves Béla atyának, Szöcs László atyának, De Rossi Raja SDB atyának, Csepregi Róbert atyának, Máté János atyának, Maczák Béla atyának és Balázs Jeromos OFM atyának. Nélkülük nem áradhattak volna ki a kapott kegyelmek.

Másodsorban praktikus tanácsokat adott életvezetésre, erős imaéletre buzdított, és meghívott a sebek gyógyulását kérő, gyermekeiért közbenjáró Égi Édesanyánkhöz szóló Rózsafüzér imádságra, melyet a Szentségi Jézus előtt imádkoztunk el, letéve elé gyengeségeinket és fájalmunkat. Fedezzük fel az ima erejét!

Rámutatott, hogy a bűnök és azok következményeinek leküzdésére a római katolikus egyháznak különös fegyvertára van a szentségekben. Kötelesek vagyunk átadni a tudást, életpérfaragatát a gyermekeinknek, nemcsak az anyagi, de a szellemi létről is. Ha Isten Igéje szerint élünk, biztosak lehetünk abban, hogy áldás lesz családunkon és utódainkon. Az életpérfaragataink gyógyítása leghatékonyabban a szentségekhez járulva eszközölhető.

Mijo felhívta figyelmünket a szentáldozás erejére, a papi imák erejére és a legerősebb imára, a szentmisére, mint elégtételre. Ha megértenénk, felfognánk a szentmise értékét és erejét, nemcsak vasárnap, de a hétköznapokban is zsúfolásig lennének templomaink a szentmisék alatt.

A szentségekkel élve az utolsó nap rengeteg kegyelemben részesültünk: megújítottuk keresztségi fogadalmunkat, házaspárok a házassági fogadalmukat, szentáldozáshoz járultunk, teljes búcsúban részesülhettünk és felvehettük a betegek kenetét. A résztvevők szentelt vízzel, exorcizált sóval, olajjal és rózsafüzérrel térhettek haza.

Végezzünk minél tökéletesebb szentgyónást, és tegyük meg a hit három lépését!

1. Fogadjuk el a helyzetet.
2. Köszönjük meg Istennek az adott helyzetet.
3. Kérjük Istent, hogy a konkrét helyzetben dicsőüljön meg az Ő irgalma, igazságossága és mindenhatósága.

Szeressétek Jézust, mert Ő minden tragédiátokat jóra fogja fordítani! Mindenható mindannyiunk életében.

Köszönjük szépen Pokriva László plébános úrnak, Espasa Sancho Ramon igazgató úrnak, Izing Mihálynak, hogy a lelkigyakorlatnak helyet adtak, létrejöttét biztosították.

Lángolt a szívünk!

Néhány résztvevő gondolata, megosztása az esztergomi lelkigyakorlat után

„A Mijo Barada lelkigyakorlat óta könnyűnek érzem a lelkeimet, és szinte repkedek. Megerősített az úton, és új lendületet adott. Azóta értem, mit jelent szüntelenül imádkozni és a napi munkámat felajánlani az Úrnak.”

„Első lelkigyakorlatom Leányfalun volt 1987-ben. Azóta minden lelkigyakorlat után lelki nyugalmat éreztem és örömet. Most 78 évesen fáradtan indultam, és nem készültem fel különösebben imával erre a három napra.

Az első nap a délelőtti előadás után úgy éreztem, hogy Mijo inkább a fiatalokhoz szól. A rossz akusztika és a monoton beszéd miatt elbizonytalanodtam. Azonban a további előadások, a rózsafüzér imák, az esti mise és az áldások igazi lelki élmények voltak. Egyre jobban nyitottam a lelkeimet.

Mijo története és tapasztalatai megerősítettek abban, hogy fontos a jó imaélet. Szívből és kitartóan kell imádkozni. A fiatalokat szeretettel lehet – kell figyelmeztetni, ha rossz irányba mennek. Fontos a jó példa. Úgy indultam el az első nap, hogy én jó kapcsolatban vagyok az égiekkel, most nincs szükségem gyónásra. Végül jelzett a lelkiismeret, és a harmadik nap délután szentgyónást végeztem. Hála mindenért, amit ez a három nap adott nekem. Hála legyen, hála legyen hála, áldott az Úr!”

„Először voltam lelkigyakorlaton, de nem utoljára. A három nap alatt lelki élményekben volt részem, Istenhez közelebb kerültem. A tanítások mélyen megérintettek, a feladatoknak szívesen eleget tettem, a dicsőítő zene örömet hozott a szívemben és megerősítette az összetartozást az embertársaimmal. Megkaptam mindent, amire szükségem volt, hogy lelki békére találjak. Az elmélkedés, a csend alatt töltekeztem és megpihentem az Úr lábainál. Hála és köszönet érte!”

„Sokat gondolkoztam, hogy milyen szavakkal tudom leginkább kifejezni, hogy mit jelentett nekem ez a lelkigyakorlat. Megerősítés volt, hogy az egyetlen út Jézus. Legrövidebben azt mondanám, hogy az Isten nélküli élet, elpazarolt élet, egyszerűen nincs értelme. Hála van a szívemben, mert láthatom, megtapasztalhatom gondviselő szeretetét.”

„Minden élő dicsérje az Urat! Alleluja!

A dicsőítéssel kezdődő 3 napos lelkigyakorlat programjai segítettek abban, hogy gyorsan el tudjam engedni a hétköznapi rohanó világát és elérkezzen a nyugalom szigetére. A gondolatokat és feladatokat más szemmel nézve tisztázni tudtam.

A 100. Zsoltár szavait idézem:

Tudjátok meg, Isten az Úr

Ő alkotott minket, az övéi vagyunk

Az Ő népe vagyunk, és nyáj a legelőjén.

Igyekszem komolyan venni és megélni.”

Dobondi Éva

Előző számunkból kimaradt...

Kedves Jézus! Orsi vagyok. Szlovákiából származom. Nemrég voltam **elsőáldozó**. Nagyon izgultam. Olyan fura érzés volt, amikor megkaptam az utolsó kis keresztemet. Nem is gondoltam, hogy ez a szép nap ilyen hamar el fog jönni. De az még jobb volt, amikor először magamhoz vehettem a Szentostyát. Köszönöm, hogy átélhettem azt, amikor először vettem magamhoz a Te Testedet. Nagyon szép mise volt. Amikor vége volt a misének, gyönyörűen zajlott le a kivonulás is. Ez lett volna az én elsőáldozási misém. (Z.O.)

Bérmálkozás

„A bérmálás szentsége jegyet hagy hátra, és a keresztyén beavatás útján előrehaladó megkereszteltek a Szentlélek adományával gazdagítja, és tökéletesebben kapcsolja az egyházhoz, megerősíti és szorosabban kötelezi őket, hogy szóban és tettben Krisztus tanúi legyenek, s a hitet terjesszék és védelmezzék.” (Egyházi Törvénykönyv 879. kánon.)

A bérmálás szentségének felvételére alapos felkészítést kaptunk László atyától. Ezen hittanórák keretében eljutottunk a Családok Átmeneti Otthonába, ahol megismertük az ottani családokat, elbeszélgettünk velük. Jó volt hallani, hogy sokuknak nagy terve van a jövőre, és ezen célok elérésében az intézmény is segíti őket.

Kimentünk a temetőbe is, ahol rendbe raktunk több papi sírt is. A többi órán sokat beszélgettünk a vallási kérdésekről, László atya igyekezett mindet megválaszolni. Plébániánkról tizenegyen vettük fel a bérmálás szentséget. A bérmálásra az esztergomi Bazilikában került sor, Erdő Péter bíboros atya szolgáltatta ki a szentséget.

Mindenki örömmel és a Szentlélek megerősítő erejével a szívében távozott a templomból. Köszönjük a felkészítést László atyának, és a szentség kiszolgáltatását Erdő Péter bíboros atyának.

Rácz Benedek, Veszter Ákos

Jubiláns házások

Tizenöt éve történt – mintha ma lett volna... Izzadt tenyérrel fogtuk egymás kezét. Egymás szemébe néztünk, de nem láttuk egymást. Sűrűn könnyeztünk. Tekintetünkkel szerelmet, szívünkkel, nyelvünkkel örök hűséget fogadtunk egymásnak... Tizenöt éve történt – és most újra.

Plébániánk szép hagyománya, hogy évről évre, június utolsó vasárnapján, plébános atyánk összehívja a kerek jubileumokat ünneplő házaspárokat, hogy közösen ünnepeljék, újra átéljék házasságkötésük évfordulóját.

Idén, június 26-án, vasárnap, a 11 órai szentmise keretében emlékeztek meg a hívek rólunk. Nagyon szép és felemelő élmény ötvenként ebben a körben is ünnepelni életre szóló szövetségünket. Plébániánk közösségének is megerősítő, a lelki megújulást folyamatosan segítő alkalom ez, amikor az örök érvényű értékek – hűség, férfi és nő szerelme, a család – melletti elköteleződést ünnepeljük.

Már a szent olvasmányok hallgatása-felolvasása is felemelő volt, de amikor az evangélium után egymás kezét fogva, egymás szemébe nézve, könnyezve, elcsukló hangon megerősítettük házassági fogadalmunkat, éreztük, hogy jó itt nekünk. Helyünkön vagyunk.

Ugyanezt éreztük, amikor László atya külön-külön minden jubiléus házaspárt és házasságukat megáldotta. Megható volt látni a sokévtizedes szerelmespárokat és a fiatalokat, amint valamiben teljesen egyek. A szeretetben, a Házasság Szentségébe vetett hitükben, az egymásba vetett feltétlen bizalomban. És, ha volt olyan pár, akiknél ezek az érzések elenyésztek volna, hát itt picit bizonyosan felizzott a parázs.

A mise után a szívünk szét akart feszülni, a túlsorduló szeretet feszítette... Ebben a pillanatban nagyon megható volt az a szeretet, amit a plébánia közösségei, családok, seniorok, nyugdíjasok az ünnep méltó ünnepléséhez készített agapé formájában felénk árasztottak. Nagyon szép élmény volt minden. Maradandó, felemelő, megerősítő. Mint tizenöt éve...

Bencze házaspár

Templombúcsúink

A belvárosi templomunkban az építkezés szervezési bizonytalanságai miatt nem tervezhettünk komolyabb ünneplést, a korábban hagyományos agapé is elmaradt. A Kerektemplomban Szent Anna ünnepén megtartottuk a hagyományt, az ünnepi szentmisében köszöntöttük a nagyszülőket (a két testületi alelnök: Hengánné Gogola Gabriella és Nyitrai László tolmácsolásában):

Kedves Nagymamák, Nagypapák, Dédik!

Ma hálaadásra, ünnepre jöttünk össze itt a templomunkban. Az első, igazi Szent Család vár itt bennünket – és nemcsak ma. Kik is ők? Kezdjük a mi korosztályunknál, Szent Anna és Szent Joachim – Jézusunk nagyszülei. Ma ebben a minőségükben köszöntjük őket, hálát adunk, és kérjük további, égi pártfogásukat. Ők megértik a nagyszülőket, így bátran fordulhatunk hozzájuk.

Azután itt van velünk most Mária és József is, és az oltáron az imént megjelent személyesen Jézus is. Talán most mi is így vagyunk itt: nagyszülők, gyermekeink, unokáink. És most mi volnánk, a mi korosztályunk az ünnepelek...

Hálát adunk az Úrnak, hogy még itt lehetünk, hisz az elmúlt két év nagyon megrostált bennünket.

És a jövő sem túl biztató – újra támad a járvány, a szomszédunkban háború dúl, sokakat éhhalál fenyeget. A sátán elszabadult, és tombol. Sok szolgálója van világszerte, de most ne elemezzünk a helyzetet, hiszen ma mi ünneplünk. Mert az ünnepre, a megállásra szükségünk van. Ennek jegyében pár gondolatot említsünk meg a nagyszülői létből...

Elhangzott Zágón István: Az anya meg a szülő c. írása, valamint Zorán: Szép holnap c. dala.

Kedves kortársaink!

Jó közérzetünkhöz, jól-létünkhöz – a dallal ellentétben nem a holnaptól kell várnunk, hogy szép legyen! Annyi szép dolog történt életünkben, és nap-mint-nap körülölel bennünket annyi jó dolog, nyissuk rá a szemünket! Például unokáink szeretete, ragaszkodása semmivel nem pótolható. És érezzük, mennyire fontosak vagyunk nekik, és egész családnak, közösségeinknek! Mert adni az utolsó óránkig tudunk: szeretetünket, időnket, imánkat.

Amikor szeretünk és szeretve vagyunk elfelejtjük a sok bajt, meg hogy nyúz a csúz, - meg ahogy Sík Sándor írta örege-désünkkel kapcsolatban:

„A gondolat nemcsak hogy nem dalol, / Lassanként már a szót is elejti, / Maholnap önnévét is elfelejti, / Hovatovább / Cszozogva jár a fej is, mint a láb...”

Tehát ma öröme fel – mindezeket tudomásul véve! A szentmise után majd erre koccintunk is kis agapénkon itt a templom előtt. De még áldást kapunk Szent Anna ereklyéjével, ma Ő velünk van itt az oltáron. Megköszönjük oltalmát, és kérjük továbbra is saját magunkra, mieinkre, egész egyházközségünkre!

Szent Anna és Szent Joachim, segítsétek nekünk egyre jobb nagyszülővé válni, és járjatok közbe értünk Szent Unoká-toknál!

Az oszlopcsarnokban jó hangulatú agapén folytatódott a közösségépítés.

Nyitrai László

„Ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.”

Plébániai hittantábor 2022.

Az idei évben is megtartottuk az Esztergom-Városi Plébánia által szervezett, immár hagyományossá vált hittantábort, augusztus 8-12. között. Helyszínnek egy Tata melletti falut, Dunaszentmiklóst választottuk. Nagy örömeinkre szolgált, hogy a tábor szervezői, segítői között, plébániai közösségünk egykori aktív tagjai is részt vettek. Tatára elköltözött család biztos pont volt számunkra, mindenben számíthatunk rájuk. Nagyon szép példa ez az összetartozás erejére. A város katolikus iskoláiból jelentkeztek gyermekek, sőt a környék településeiről is több táborozó érkezett.

A körülöttünk zajló, nem mindennapi eseményeket figyelve, a felgyorsult világban nagyon nehéz az igazi kincseket megtalálni, amelyek valódi értékeket rejtenek magukban. Úgy gondoltuk, hogy ennek megismerésére mindannyiunknak szüksége van. Éppen ezért táborunk témája: „Gyűjtsünk kincseket!”, a jelmondatunk pedig: „Ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.” gondolat volt.

A hét során számtalan közösségi játék, talentum gyűjtése, csapatok összefogása, agyagozás, tábori posta, angyalok, lelki feltöltődés, elcsendesedés színesítette a napjainkat. Minden nap egy-egy példabeszéd megismerésével kerültünk közelebb a tábor lelki részéhez. Megismertük a gonosz szolga, az adópénz, az elveszett drachma és az özvegyasszony két fillére c. történetet is. Emellett minden napunk izgalmas programok sokaságával telt el.

Hétfőn borús ég fogadott bennünket Dunaszentmiklóson. A frissítő esőzés után elfoglaltuk szállásunkat, felfedeztük a

falut, felsétáltunk a kilátóba, és egy nagyon jó hangulatú tábor-tűzzel zártuk táborunk első napját. Kedden Tatára utaztunk, ahol megismertük a csodaszép város néhány nevezetességét. Kisvonatoztunk, sétáltunk a tó partján, a felújított Eszterházy-kastélyt is megcsodáltuk, ahol interaktív feladatok kitöltésével is versenyeztek egymással a csapatok. Visszatérve szállásunkra Gál Anca és Gyula régi, családi pénzgyűjteményeket hozott ki nekünk. Este kertmozivá alakult a plébánia udvara, ahol későig közösen filmeztünk.

Szerdán bebarangoltuk a közeli erdőt. A kirándulásunk során a neszélyi arborétumba látogattunk el. Pihenésképpen számháborúval töltöttük az időt. Ezen a napon angyalok a gyerekekkel. Öröm volt látni, ahogy a kihúzott személynek igyekeznek segíteni az út során, vagy éppen beszélgetéssel, kedves szavakkal járnak a kedvébe társaiknak, mint „angyalok”. Szállásunkra visszaérkezve, rövid csendespihenő után, agyagos foglalkozáson vehettünk részt, ahol szebbnél szebb alkotások születtek. Az est megkoronázása a sötétedésben kezdődő bátorságpróba volt. Mindannyian nagyon bátran, ügyesen vették a sötét erdőben felállított pálya akadályait.

Csütörtöki napon a Tatai Fényes Tanösvényt látogattunk meg, ahol megcsodáltuk teremtett világunk szépségeit. Délután pedig a közeli strandra vettük az irányt. Fáradtan, de teli él-ménnyel tértünk vissza a szállásra, ahol már készültünk is az esti tábor-tűzhez. Örömmel vettek részt a gyerekek a fa vágásában, a tűz megrakásában is. Minden csoport vidám jelenet-ének előadásával színesítette a záró tábor-tűzet. Az este folya-mán véget ért az angyalok is.

Táborunk utolsó napján, pénteken, szabadjátékok, barátságkarkötő készítése volt a napi programunk. A tábor során minden csoport egyedi perselyt, címet készített magának, csapatnevet is kitalált. Egymással versenyezhetek a táborozók, mert segítségnyújtásért, kedves cselekedetért talentumokat gyűjthettek a saját csapatuknak. Ennek a versenyzésnek is kiértékelése a pénteki napunkon történt.

Hálásan köszönjük elsősorban Pokriva László atyának, hogy szívhez szóló gondolataival lelkieken erősített mind-annyiunkat és lehetővé tette ennek a tábornak a létrejöttét! Köszönetünket fejezzük ki Radnics Zoltán atyának is, aki végig velünk volt a tábor során, és mindenben számíthatunk rá! Köszönjük Szabó Andor atyának, hogyha ideje engedte meg-látogatott bennünket, és velünk volt a programokon!

Hálásak vagyunk minden szülőnek, akik ránk bízták gyermekeiket erre a néhány napra! Köszönjük Izing Misinek, aki a háttér munkák mindegyikében segítségünkre volt, vala-mint minden segítőnek, akik szabadidejükben készek voltak a segítségünkre lenni. Hálásak vagyunk azoknak is, akik imával, gondolatokkal velünk voltak! A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindvégig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket!

Hátalatt szívvel köszönöm a segítő társaknak a közös mun-kát, akik nélkül ez a tábor nem valósulhatott volna meg: Erdős Klári, Tóth Lili, Kecskeméti Zoli és Árpai! Azt gondolom, öt nap alatt megtapasztaltuk, hogy mik is az igazi kincsek. Ezt legin-kább a tisztaszívű, becsületes és vidám gyermektáborban lehet megtapasztalni! Igyekezzünk a következő táborig megtalálni minden napban a kincseket, és sokáig feltöltődve lenni a most szerzett élményinkkel! Plébániai ifjúság, gyerekek! Jövőre is várunk Benneteket!

Meszes Zsófia

Gyerekek gondolatai a táborról

Idén 2. alkalommal vettem részt Zsófi néniék által szerve-zett hittantáborban. Nagyon izgatottan vártam ezt a hetet, a tavalyi tapasztalatok alapján. Sok ismerős arccal találkoztam az első nap reggelén. Gyülekező után busszal utaztunk Dunaszent-miklóra.

A táborunknak a plébánia adott helyet. A mindennapjainkat itt töltöttük. Több kiránduláson is részt vettünk: kedden Tatán kisvonatoztunk és várost néztünk, szerdán a neszmélyi arborétumban sétáltunk és számháborúztunk, csütörtökön a Fényes Tanösvényen gyönyörködtünk, majd a strandon lubickoltunk. Volt tábortűz, dalolás, agyagozás, de szerintem a bátorságpróba volt mindenki számára a legizgalmasabb.

Mindeközben a csapatok talentumokat gyűjtöttek, ami még érdekesebbé tette a tábori életet. A felnőttek nagyon jó fejek voltak. Senki nem kiabált velünk, mégis jól viselkedtünk. Nagyon hamar péntek lett, amikor újra buszra szálltunk, csak akkor már sajnos hazafelé jöttünk. Remélem jövőre újra lesz ilyen tábor, mert biztos, hogy én is megyek. *(Nyíri Kristóf)*

Kikapcsolódás, pihenés, barátok. Ezzel a három szóval tudom a legjobban leírni az idej hittantábort. Eleinte kicsit sajnáltam, hogy nem tudtam magammal vinni okoseszközömet, de annyira sok jó program volt. Nem is volt rájuk szükségem, - így visszagondolva. Amikor a táborban voltam azt hittem, ez a csoda örökké tartani fog, de most a tábor után is, olyan jó visszagondolni a sok nevetésre, remek programokra. Összegezve: nagyon jól éreztem magam. *(Roczó Borisz)*

Másodjára nyaraltam a hittantáborban. Megint sok szuper program volt. A legjobban a kirándulás a tatai Fényes Tanösvényen és a strand tetszett, meg a bátorságpróba és a tábortűz. Annyit énekeltünk a tábortűznél, hogy berekedtem, de nem baj, mert nagyon jó volt. Várom a jövő nyarat, hogy megint mesélsek Zsófi néniékkel és a barátaimmal táborozni! *(Szívós Máté)*

Kápolnánk

A nyár sok helyen „uborkaszézon”, nem sok érdemi dolog történik. Egyelőre nem indult el a kálvária kápolna felújítása, vagy legalább is nem kapunk róla érdemi tájékoztatást, sem László atya, sem én. Igaz, nem a mi tulajdonunk... Bár egy keveset tettünk érte, hogy a torony ne dőljön le. Csak reménykedni tudok, hogy a kikötésünk kitart a felújítás megkezdéséig...

A Jó Pásztor kápolna ugyan a miénk, ott történt is valami, - az meg inkább elszomorító...

Egyik kedd reggeli szentmise után hívott Misi, hogy a városi rendészek jelezték a plébánia felé, hogy a kápolna ajtaja nyitva, betörés történt. Misi Csolnokon, László atya sem volt itthon, én mentem a helyszínre.

Az ajtót, a zárat feszítővassal szétbarmolták, alul a kriptá ajtajának alsó betétjét is berúgták. Elvinni valót nem találván, néhány – frissebnek látszó – obszcén felirattal, sarokba piszkítással el is távoztak a „hívatlan vendégek”.

Mivel én még nem jártam ebben a kápolnában, ez a „találkozás” eléggé lesújtott... Alapítványi dokumentumokban találtam fotókat a korábbi állapotokról, ahhoz képest igazán lehangoló a mostani belső. Romok, törmelék, szemét, korábbi beázások nyomai, külső falakról leszedett, erősen erodálódott díszítő kövek darabjai...

A rendőri, bűnügyi helyszínelés után (a rendészek tanácsára hívtam a 112-t) egy napom ráment, mire újra zárhatóvá tettem a két megrongált ajtót. Az „elkövetőkért” pedig Jézus szavaival fohászkoztam: *Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!* A kápolna körül eldobált italos palackok, dobozok, és valószínűleg egy kis drog is „motiválhatta” a magukkal, erejükkel nem bíró randalírozókat.

Ma kibocsátol minden ördögöt, / Kedvére rontson, / Holnap felgyűjtöd oltármécsedet / A meggyalázott roncon.

Sík Sándor sorai (Mindazonáltal) járnak a fejemben, úgy tűnik a világban „ördögjárás” ideje van, ami még a jobb sorsra érdemes kápolnánkat is elérte. Hittel várom, hogy majd az az oltármécs is felgyulladjon – ezen a meggyalázott szent helyen is.

Úgy látszik, keveset tehetek ezért, de amit lehet, azt igyekszem megtenni. Segítsen az Úr ebben, minden jószándékú támogatómmal együtt!

Nyitrai László

**ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható,
itt olvashatók az adataink:**

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-2-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati (szept. 3. 17 óra, Kerektemplom) Mária tiszteleti imádságunkra, és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (szept. 4. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Kovács Dávid	Knapp Benedek Botond
Farkas Dániel	Bederna Nóra Anna
Juhász Nóra Fruzsina	Németh Botond Richárd
Ferenczi Ana Catalina	Rádi Ariana Sofia
Szeregyi László	Szabó-Elek Lili Erzsébet
Vágó Anksza Milla	Kovács Márton Ágoston
Magyar Dominik	Reményi Jolán Ilona Mária Erzsébet

Házassultak: Baris József - Benke Nikolett

Elhunytak:

Tóth Gyuláné Gyomlay Mária	89 éves
Bábszki Ferencné Kósa Erzsébet	94 éves
Hock Sándorné Pereszlényi Borbála	85 éves
Kohl Sándor	68 éves
Szenczi Gyula	93 éves
Rácz Dezső	76 éves
Jánosa Istvánné Szalai Magdolna	82 éves
Pánczél Antal	89 éves
Kohl Gyula	90 éves
Antalics József	75 éves
Ambrus Győző	75 éves
Kissik Alajos	86 éves
Kicsák János	72 éves
Sántha Kamillné Fogarasi Teréz	72 éves
Jóba Csaba Imre	81 éves
Kristóf (sz. Bernáth) Gizella Hajnalka	79 éves
Jillich Kornélné Erős Julianna	91 éves
Lakner Jánosné Gál Julianna	88 éves
Nyári Sándor József	68 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**